

Rejseartikel fra London, februar 2009

I februar 2009 drog 25 studerende med faget Håndværk og Æstetik (Landskabsarkitektur, Det Biovidenskabelige Fakultet, KU) til London for at se på landskabsarkitektur samt et bestemt projektområde som skulle blive rammen om et videre projektarbejde for en park i et belastet boligkvarter.

Vi ankom til London dagen efter en større snestorm, for londonerne det værste snevejr i 20 år! Det var en smuk oplevelse at se London i denne kulisse og meget tydeligt at snevejret ikke var en hverdagsting for beboerne og ikke mindst trafikken i London. Vejret kunne dog ikke holde os indedøre, vi havde et program som var nøje tilrettelagt og skulle nå indenfor de fem dage vi alle var samlet. Dagene blev lange med fælles udflugter til diverse parker, pladser og arkitektoniske monumenter som man som landskabsarkitektstuderende skal se.

Vi startede med at gå igennem High Park som selvfølgelig var et ”must”. Parken var indhyldet i et smukt lag sne og vi kunne se de næsten skulpturelle kæmpe snebolde som londonerne havde lavet.

Udover High Park gik vi også gennem Victoria Park som er en smuk, gammel og åben park hvor stierne slynger sig igennem parken omkranset af flotte gamle allèer. Det var spændende at se en anderledes og general mere pompøs parkkultur hvor der er mere fokus på planterne og hvor

plejeniveauet nogle steder er langt højere end hvad vi ser her i Danmark.

Et af turens højdepunkter var besøget i Mile End Park, som ligger en time i tog fra Londons centrum. Her blev vi af en meget engageret mand, Michael Rowan, der har tilknytning til parkens drift og anlæggelse vist rundt gennem hele den aflange park, hvor der kan drages nogle paralleller til Nørrebroparken (Kbh N). Parken ligger i et belastet område og vi fik fortalt, hvordan der under parkens opførelse og nu blev brugt meget tid på at beboerne i nærområdet fik et godt tilhørsforhold til stedet. Grunden hertil er at et godt tilhørsforhold vil resultere i at beboerne tager bedre vare på parken. Han forklarede hvor meget det grønne område betød for beboerne og at beboerne var stolte over at der var nogen der ville ofre ”så mange penge” på dem i form af denne flotte park med opholdsmuligheder for alle generationer.

Et besøg ved den kommende OL-grund og hos tegnestuen Hargreaves Associates, som har været med i planlægningen af områderne omkring OL-anlægget, gav et indblik i en helt ny spændende park som forhåbentlig også efter afholdelsen af legene vil blive et attraktivt område. Det var spændende at se hvordan tegnestuen havde grebet OL-projektet an, se visionerne for det nye område samt at følge med i hvor langt hen i processen de var. Derudover også hvordan de arbejdede med renovering og etablering af nye landskaber i meget nedslidte, fattige og oversete suburbs i udkanten af London City. På OL-grunden kunne vi se det store nye stadion der er ved at

blive opført. Vi hørte om hvorledes de har tænkt meget i genanvendelse. Det betyder at det store stadion efter legene kan blive væsentligt mindre og få en brugbar størrelse. De nedtagende materialer kan derefter blive genbrugt andre steder.

Studieturens formål var også at se og studere den grund, Mabley Green, som ville blive vores eksamensprojektområde i kurset Håndværk og Æstetik. Eftersom vi kun havde denne ene chance for at se grunden, brugte vi langt tid på at få fornemmelsen af den. Vi opdelte os i grupper og undersøgte parkens betydning og brug for beboerne i det omkringliggende område, samt at tage de nødvendige fotos og dataopmålinger til den senere bearbejdning hjemme i København. Mabley Green var et stort åbent græsområde hvor udfordringen lå i hvorledes vi ved at danne nogle gode rammer for beboerne, kunne opnå mere tryghed i området samt et tilhørsforhold, som de fx havde opnået i Mile End Park.

Et af turens uventede højdepunkter var den meget gamle og utraditionelle kirkegård "the Highgate Cemetary", som klart kan anbefales til andre der skal besøge London men gerne vil opleve et særligt landskabsarkitektonisk område. Det er en meget gammel og fin kirkegård hvor de går meget op i at bevare områdets ånd og ikke restaurere for meget. Folkene som står bag kirkegården mener at en intensiv restaurering ville ødelægge stedet. Det er nogle meget stærke og vedholdende personer som sørger for at kirkegården har det udtryk som den har, og vi kunne da også forstå at der er en del naboer og andre som gerne så at vedligeholdelsen blev mere struktureret og synlig på stedet. Stedet fremstår nogle steder lidt forfaldent, men det er på en meget smuk og eventurlig måde. Den dag vi besøgte stedet lå der stadig sne, hvilket gjorde stedet endnu smukkere.

Når man bevæger sig ind på kirkegården føler man at man bevæger sig ind i en anden verden, hvor man glemmer hvor man er, da man ikke hører eller ser det omkringliggende London. Det er forståeligt en meget populær og dyr kirkegård, hvor kun folk med penge har mulighed for at blive begravet.

Trods det kolde vintervejr over London nåede vi næsten hele vores planlagte program med et par tiltrængte besøg på nogle af de fine tearooms. Turen bød på en masse arkitektoniske inputs til vores indre

referencekartotek og vi fik set helt nye og anderledes muligheder på hvordan landskabsarkitektur kan blive brugt til at samle beboere og skabe trygge omgivelser.

Det var kort sagt en rigtig god tur hvor vi så hvordan landskabsarkitekturen er blevet brugt mange år tilbage og hvordan man idag bruger meget fra dengang samtidig med at der mange steder idag er helt nye og andre fokuspunkter indenfor landskabsarkitekturen.

Vi siger mange Tak for denne økonomiske støtte fra fonden.